

Skriftlig fremsættelse af forslag:

Ministeren for kommunikation og turisme (Arne Melchior):

Jeg tillader mig herved at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om beskyttelse mod elektromagnetiske forstyrrelser.

(Lovforslag nr. L 21).

Lovforslagets hovedformål er at afhjælpe en konstateret mangel ved den nugældende lov nr. 216 af 10. april 1991.

Denne lov trådte i kraft 1. januar 1992 og iværksatte EF-Rådets direktiv 89/336/EØF af 3. maj 1989 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om elektromagnetisk kompatibilitet, forkortet EMC. Endvidere indeholder loven bestemmelser om afhjælpning af elektromagnetiske forstyrrelser m.v.

I loven bestemmes det således bl.a., at ministeren for kommunikation og turisme kan fastsætte nærmere regler om markedsføring og benyttelse samt afhjælpning af elektromagnetiske forstyrrelser fra apparater, der er omfattet af EMC-direktivet.

§ 8 i den gældende lov vedrører tilfælde, hvor forstyrrelser stammer fra apparater, som er taget i brug før lovens ikrafttræden eller i perioden frem til 1. januar 1996 i henhold til de tidligere gældende bestemmelser.

Med den nuværende formulering af loven er der imidlertid ikke hjemmel til at kræve afhjælpning af elektromagnetiske forstyrrelser, der stammer fra apparater, der er markedsført efter de gamle regler og ibrugtaget efter 1. januar 1992, og for hvilke der ikke er fastsat grænseværdier for udstråling.

Der er derfor behov for en præcisering af bestemmelserne i EMC-lovens § 8, således at der også kan stilles krav til apparater, der er ibrugtaget efter 1. januar 1992, selv om der ikke er fastsat grænseværdier for apparaternes elektromagnetiske udstråling. Den nuværende formulering fastsætter kun bestemmelser for apparater, der enten er ibrugtaget før 1. januar 1992 eller markedsført efter de gamle regler, hvor der er fastsat grænseværdier.

Herudover er der foretaget mindre ændringer i § 8, stk. 2, som omhandler forstyrrelsestilfælde, hvor der ikke er fastsat grænseværdier.

Efter den nye formulering skal ejeren eller brugeren i disse tilfælde begrænse de elektromagnetiske forstyrrelser til et acceptabelt niveau.

Endelig fastlægges i stk. 2, at hvis der foreligger EF-harmoniserede EMC-standarder, kan der ikke stilles strengere krav til begrænsning af de elektromagnetiske forstyrrelser, end disse krav foreskriver.

Lovforslaget har ikke økonomiske eller administrative konsekvenser for stat eller kommuner.

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager lovforslaget, og anbefaler det til Folketingets velvillige behandling.

Industriministeren (Trøjborg):

Hermed har jeg den ære for det høje Ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om kommuners og amtskommuners deltagelse i erhvervsudviklingsaktiviteter og om ophævelse af lov om kommunal og amtskommunal støtte til forskerparker.

(Lovforslag nr. L 22).

Forslaget skal ses på baggrund af regeringens bestræbelser på at fremme samarbejdet mellem den offentlige og den private sektor. Inden for både stat og kommuner er der en række områder, hvor der er store perspektiver i at øge samarbejdet med det private erhvervsliv. Derfor er regeringen indstillet på at finjustere og tilpasse regelgrundlaget, således at man på den ene side kan realisere det samarbejde, der er fornuft og perspektiver i, og på den anden side undgå de faldgruber, der også kan ligge på dette felt.

Der er to elementer i lovforslaget.

Det ene er, at regeringen finder det hensigtsmæssigt, at der indføres en dispensationsbestemmelse i lov nr. 383 om kommuners og amtskommuners deltagelse i erhvervsudviklingsaktiviteter, så kommuner og amtskommuner i visse situationer kan give støtte til enkeltvirksomheder.

Det andet er, at regeringen finder det praktisk, at kommunal støtte til forskerparker kan gives efter de regler, der gælder i lov nr. 383 om kommuners og amtskommuners deltagelse i erhvervsudviklingsaktiviteter.

Det første element vedrører spørgsmålet om, hvor langt kommunerne kan gå, når det drejer sig om at deltage i erhvervsudviklingsaktiviteter. Jeg finder, at man nåede frem til nogle gode principper med lov nr. 383, men det må ikke forhindre, at vi følger med udviklingen. Jeg

[Industriministeren]

tænker på princippet om, at en kommune ikke må yde direkte finansiel støtte til en enkeltvirksomhed. Det er et godt princip, men det er også et noget firkantet princip, når man konfronterer det med udviklingens realiteter.

På den ene side er der hensynet til, at bestemmelsen ikke dæmper op for en fornuftig udvikling. På den anden side er der hensynet til, at man ikke åbner en ladeport.

Der bør ikke lægges hindringer for en hensigtsmæssig erhvervs-mæssig infrastruktur, heller ikke selv om der i denne infrastruktur er indbygget en vis støtte til enkeltvirksomheder.

Men hvis hensigten alene er at investere kommunale midler i virksomheder, og ganske særlig hvis det gælder om at redde nødstedte virksomheder, må der siges stop.

Lovforslaget er udtryk for en balance mellem disse to synspunkter. På den ene side kan der gives dispensation for kommunal støtte til enkeltvirksomheder på tre konkrete områder, hvor udviklingen har vist et behov. På den anden side er det kun på disse tre områder, der vil blive givet dispensationer. Der åbnes med andre ord ingen ladeport, og der kan ikke gives støtte til nødlidende virksomheder.

Det andet element i lovforslaget vedrører kommunal støtte til forskerparker. Forskerparker er en værdifuld del af den erhvervs-mæssige infrastruktur. Det er hensigtsmæssigt, at kommunernes støtte til forskerparker kan ske efter samme regler, som gælder for kommunal støtte til andre former for erhvervs-mæssig infrastruktur efter lov nr. 383 om kommuners deltagelse i erhvervsudviklingsaktiviteter. Derfor har regeringen fundet det hensigtsmæssigt, at den særlige lov om kommunal støtte til forskerparker ophæves, og at hjemmelen til en sådan støtte overføres til lov nr. 383 og efter de betingelser, der gælder i denne lov.

Jeg henviser i øvrigt til bemærkningerne til lovforslaget, og jeg tillader mig at anbefale forslaget til det høje Tings velvillige behandling.

Landbrugsministeren (Bjørn Westh):

Hermed skal jeg for det høje Ting fremsætte:

Forslag til lov om ophørsstøtte til jordbrugere.
(Lovforslag nr. L 26).

Lovforslaget indebærer, at der i Danmark etableres en ophørsordning for jordbrugere. Formålet med lovforslaget er bl.a. at lette om-

stillingsprocessen som følge af reformen af den fælles landbrugs politik og udsigterne til en aftale i GATT.

Gennemførelsen af en ophørsordning indgik i aftalen mellem landbrugsministeren og landbrugsorganisationer af 6. april 1993. Aftalen indebærer, at regeringen vil søge EF's ophørsordning for landbrugere gennemført.

Formålet med lovforslaget er at yde ophørsstøtte til jordbrugere, der er 55 år, men ikke fyldt 67 år, og som forlader erhvervet i perioden fra 1. januar 1994 til 31. december 1998.

Ophørsstøtten kan højst udgøre 89.800 kr. om året pr. bedrift. Støtten kan udbetales i 10 år, dog kun indtil støttemodtager fylder 67 år. Beløbet kan reguleres som følge af valutakursændringer.

Jordbrugeren skal have haft jordbrug som hovederhverv i de forudgående 10 år. Bedriftens arealer skal sælges eller bortforpagtes til en overtager, der opfylder et uddannelseskra- v, og som forpligter sig til at have jordbrug som hovederhverv i 5 år. Ved overtagelsen skal bedriften udvides med mindst 10 ha og kræve en årlig arbejdsindsats af overtager på mindst én årsarbejdsenhed.

Arealet kan indgå i en jordfordeling.

Arealet kan afhændes til et direktorat under ministeren eller en institution med henblik på videreafhændelse til en overtager, der opfylder forpligtelserne.

Hvis der ikke kan findes en overtager, der opfylder betingelserne, kan jorden anvendes til andre formål end landbrug og gartneri.

Støttemodtager kan fortsætte erhvervsaktiviteten i andre erhverv. I det omfang ophørsstøtte og arbejdsindkomst overstiger højeste dagpengesats, reduceres ophørsstøtten. Modtagelse af anden indkomst fra det offentlige, der ikke er arbejdsindkomst eller kontanthjælp, medfører fuld reduktion i ophørsstøtten.

Lovforslaget indebærer en ændring af landbrugsloven. Ændringen har til hensigt at sikre, at jordbrugere, der har fortrinsstilling efter landbrugsloven, samtidig opfylder ophørsordningens betingelser for overtagere.

Lovforslaget indebærer endvidere en ændring af lov om social pension. Ophørsstøtten kan herefter ikke indgå i indtægtsgrundlaget for beregningen af førtidspension.

I tilknytning til forslag til lov om ophørsstøtte til jordbrugere fremsættes forslag til lov om